

Ontmoeting TTC Sint-Truiden-TTC Lobos

Het begon allemaal ergens in augustus op een zonnige zomerdag, tijdens het fietsen met mijn goeie maat Alain uit het verre Limburg, dat het al zolang geleden was dat we eens tegen elkaar gespeeld hadden en dat toch nog eens moesten plannen... Dat haantjesgedrag kent iedereen, beide zouden we wel het onderspit moeten delven... van "(Oost)Vlaanderen boven" tot "je zal van eine kaaje kirmus thoekomme"¹. Alain en ik² hebben in een vrij ver verleden nog enkele jaren samen deel uitgemaakt van een tafeltennisploeg in TTC Gent, maar de ware liefde heeft Alain naar het verre Limburg (of toch net nabij) geleid...

Van het één kwam het ander en tussen pot en pint op dat zonnige terras groeiden de eerste zaadjes voor het organiseren van een vriendschappelijke ontmoeting. Enige overtuiging aan onze zijde was in eerste instantie wel nodig, zo moest de repliek "leuk idee, maar ik denk niet dat er véél respons gaat komen" ontkracht worden door gewoon te volharden in de boosheid... En wat bleek, er waren zowaar na wat over- en weer gemaild te hebben veertien gegadigden. Dat op zich was al een half succes te noemen.

Mede door de enthousiaste respons, maar ook door het feit dat Sint-Truiden kosten noch moeite leek te willen besparen, werd vanuit het bestuur beslist om voor onze op dat moment nog onbekende vrienden een wederdienst te voorzien. Zou het niet leuk zijn mocht iedereen aantreden met eenzelfde T-shirt, en zo geschiedde... Felgroene shirts voor Sint-Truiden (kleur uit hun logo) en blauwe shirts voor Lobos, elk voorzien van het opschrift 'vriendschappelijke ontmoeting'.

Weer wat over en weer gemail verder was het dan uiteindelijk zover, één afzegging aan onze zijde, dus dertien tafeltennissers samengepropt in drie wagens richting Sint-Truiden. Ervan uitgaand dat een Mercedes sneller rijdt dan pakweg een Volkswagen of Peugeot, dacht Dimitri zich wel even een pitstop te kunnen veroorloven voor een plasje. Misschien was het wel door het toeslaan van de zenuwen dat een plasstop een noodzaak werd, wie zal het zeggen? Kwam daar dan nog bovenop, alsof de Goden ermeê gemoeid waren, dat dit oponthoud ervoor zorgde dat hij zijn opgeblonken wagen bijna in een modderpoeltje diende te parkeren...

Niemand zal ontkennen dat de ontvangst zéér hartelijk was, deze Limburgers bevestigden ruimschoots het cliché van gastvrije mensen te zijn. Meteen bij aankomst al verwend worden met een lekkere tas preisoep en sandwiches, wat wil je nu nog meer? Het gevoel aan onze kleine teen deed toen al vermoeden dat dit nog maar het begin was van een schitterende dag.

De daad bij het woord voegend gingen we die "Limburgers" daar eens een lesje leren, Alain had zich verdiept in een zo homogeen mogelijke verdeling van de aanwezigen om er een competitief en spannend wedstrijdverloop van te maken en het moet gezegd, hij is in dat opzet zeker geslaagd! Dat ongeluksgetal opdelen kon op verschillende manieren maar er werd geopteerd voor 3 ploegjes van 3 spelers en een D-team van 4 spelers. Wat bijkomende dubbeltjes konden hier voor wat extra spektakel zorgen! Het was héél tof om te zien dat

¹ Het zal niet lopen zoals je verwacht

² Ik in deze context is Glenn

iedereen plichtsbewust zijn aangereikte T-shirt aanhad, wel jammer dat de fotografen even vergaten dit te vereeuwigen met een ploegfoto 😊.

TTC Sint-Truiden beschikt over een prima zaal met een achttal snelle (blauwe) Tibhar tafels. Voor sommigen onder ons vergde dit wel wat aanpassing, zeker als je gewoon bent om op onze groene toch wel een stuk tragere tafels aan te treden...

Bij de topteams werden de punten mooi verdeeld: 6-6. Een wel logische uitslag, gezien de klassementen voor thuis- (Rudi, Jan & Maarten, 3xC6 bij Sint-Truiden maar Jan heeft daar wel niveau C2) en uitploeg (Quinten C2, Joris C6 en Dimitri C6) quasi identiek waren. Het 2de provinciale niveau³ was bij wijlen om van te smullen, zeker ook in de vermakelijke dubbeltjes.

Dat "lesjes leren" niet altijd verloopt zoals men verhoopt, heeft het B-team (Farshid, Filip & Glenn) aan den lijve mogen ondervinden... Het begon al meteen met de clash van de dag (voor Alain & ondergetekende dan toch) tussen de Gentse "uitwijking" Alain tegen Glenn. Een droge 3-0 in het voordeel van Alain, die gevolgdde hoogtestages de afgelopen weken moeten daar toch zeker voor iets tussen hebben gezeten 😊 (het kan ook te maken hebben met de fopspinballen van Alain natuurlijk). De toon was gezet, roemloos ten ondergaan met 8-2 was het gevolg, enkel Farshid kon hier twee wedstrijden winnend afsluiten! De mindere goden Filip & Glenn, trokken zich op aan het feit dat er toch wel enkele spannende belles gespeeld werden, doch jammer genoeg werden deze wel verloren. Conclusie, een sterk Sint-Truiden B-team toch wel: Kristel (C6), Alain (D0) en Johan (D2).

In de C-selectie was de machtsverhouding een meevaller. De klassementen van Emma (D4), Sofie (D4) en Luc (D2) waren weliswaar hoger dan onze vertegenwoordiging: Koen (D4), Geert (D6) en Johan (D6) maar Lobos heeft zijn vel duur verkocht en een mooi gelijkspel uit de brand gesleept (6-6). Alleen Luc, die naar men zegt zowat elke week een nieuw palet aanschafft, was voor allen nogal een "geval apart en nen moeilijke" om van te winnen (dat verzacht een beetje de bittere 11-0 pil die Johan, en bijna ook Geert, moesten slikken). De dames van de tegenstander waren goed, vooral Sofie die twee matches won tegen Koen en Geert. Emma had waarschijnlijk een mindere dag (of waren het misschien toch de foefelpaletten van Geert en Johan?) en kon voor de thuisploeg geen punten pakken. Uiteindelijk zorgden drie verschillende combinaties in het dubbelspel voor het gelijkspel: 6-6.

In de D-ploeg verliep alles min of meer op rolletjes. De klassementen in gedachte kon dit eigenlijk niet anders met uitzondering van een stugge D4 (Steven) met een "speciaal palletteken" waar er drie van ons de tandjes op stuk beten (Chris, Lieke en Thibo). De taaie Steven had echter tegen Karel geen verhaal, die ging erover als een echte TGV met puik en niet afhoudend aanvalswerk! Ook de twee facultatieve dubbelspelen vormden voor Lobos geen probleem. Daarentegen voelden we bij onze sportieve tegenstanders Steven, Victor, Michel en Pieter wel

aan dat hun potentieel er toch eentje is om in de toekomst rekening mee te houden!

Een mooie en evenredige eindbalans dus: 1x winst, 2x gelijk en 1x verlies, ook dat was dus vriendschappelijk genoeg om elkaar niet in de haren te vliegen.

³ Zowel TTC Sint-Truiden als TTC Lobos treden met hun A-ploeg aan in 2de provinciale

Na deze buitengewoon sportief verlopen wedstrijden was de douche welgekomen, het temperatuurniveau alsook het vochtgehalte in de zaal had immers een boost gekregen door al dat spannende tafeltennis.

Richting WILDEREN dan, waar ons een zeer interessante rondleiding in de gelijknamige stokerij/brouwerij werd aangeboden. Dat de combinatie alcoholstokerij, Tournée Minérale en Valentijn toch wel enige risico's inhoudt, zou blijken na de rondleiding.

Het fantastisch kader, een verrukking voor onze fotografen van dienst Alain en Geert, gecombineerd met een spitante gids gaf iedereen een echt wauw-gevoel in dit historisch pand. Weet je nog wat "wort"⁴ of een "fractioneerkolom"⁵ is? Neen waarschijnlijk niet, maar wel dat je alcohol maximaal tot 96% kan destilleren tot zogenaamde "zuivere alcohol", dat wel vermoed ik?

We keken allen uit naar de verwarmende consumptie in het mooie gerestaureerde pand en voorzitter Nico had ons ook hier weer in de watten gelegd en voor enkele tapas-plankjes gezorgd. Sommigen bestelden zich met graagte het bejubelde bruine biertje dat daar

geschonken werd en toen Johan - als deelnemer van de befaamde Tournée minérale - een koffie bestelde geraakten de gemoederen even verhit bij een bemerking van Geert. Valentijn in gedachte, dagen later, kwam Johan vervolgens tot kalmte toen hij even zijn schoonzoon als voorbeeld aanschouwde.

Chris bezorgde me nog deze anekdote: *"Toen de terrasbrander van vuur werd voorzien, waarschuwde ik Farshid plichtsgetrouw dat hij zijn muts moest aanhouden teneinde te vermijden dat zijn bril zou smelten, gezien hij gevaarlijk dichtbij zat. Lieke liet echter weten dat zij wel wat hitte kon verdragen en nam zijn plaats in, waarna een gezonde blos al ras zichtbaar werd. Toen ik even nadien een natte doek voor haar op de tafel zag liggen, vermoedde ik toch dat het niet van het zweet kon zijn. Deze opmerking*

kwam echter niet zo goed binnen en met een lichte stoomstoot uit de oren vloog zij mijn richting uit, met het natte kleinood in de hand. Een stevige doch welriekende bolwassing werd mijn deel en ik besloot deze maar gewillig te ondergaan afgaande op het verbale geweld dat hier mee gepaard ging. Met wat die doek doordrenkt was weet ik niet precies, maar het bezorgde me een dermate

⁴ Suikerrijke, waterige oplossing die het tussenproduct vormt in de bereiding

⁵ Bij een destillatie maakt men gebruik van het verschil in kookpunt om de componenten van een mengsel te scheiden. Door één enkele destillatie bekomt men meestal geen volledige scheiding. Bij een gefractioneerde destillatie worden verschillende fracties telkens opnieuw gedestilleerd tot men een constant kookpunt bereikt en de component dus zuiver is. Daartoe gebruikt men een fractioneerkolom waarbij glazen instulpingen of bolletjes de verdamping bevorderen en de bestanddelen met het hoogste kookpunt terugkeren in de destilleerkolf. Zie ook de foto aan de linkerzijde.

psychedelische ervaring dat ik even verder Filip in zijn blootje op een schapenvacht zag liggen. Ik keek dan toch maar even naar het bier dat voor me stond, maar zo straf kon dit toch niet zijn."

Helemaal opgewarmd en dan al met een ietwat voldaan gevoel wachtte ons nog een wel héél lekker huisgemaakte spaghetti in het parochiezaaltje te Sint-Truiden. Ook hier moet het gezegd dat kosten noch moeite gespaard werden, zelfs onze glutenvrije Joris

werd verwend met een op maat gemaakt bordje! Geert was zodanig onder de indruk van deze sympathieke club dat hij het niet

kon laten een tweede speech te geven, of lag dat misschien aan de overvloedige drank die intussen gevloeid was?

Met een echt wel enorm verwend en bevredigd gevoel trok onze kolonne omstreeks tien uur huiswaarts. Geen plasstopjes ditmaal en Geert was nog steeds niet bekomen van deze zo geslaagde ontmoeting dat hij dat nog wel enkele keren herhaald heeft...

Dergelijk geslaagd initiatief smeekt om een vervolg, en dat zal er komen! Zo'n fantastische ontvangst door deze uitermate gastvrije Limburgse ploeg zal volgend jaar een terugwedstrijd impliceren, zullen we ze dan maar een poepje laten ruiken?

Het was fantastisch goed deze primeur. Met een bijzonder dankwoord aan TTC Sint-Truiden, de deelnemers en de organisatoren aldaar, in het bijzonder de voorzitter Nico, Alain en het voltallige feest comité! Bedankt mannen.

Uw reporters van dienst Chris, Johan & Glenn.

Alle foto's vind je op www.ttclobos.be/albums/2019_SintTruidenLobos